

РЕШЕНИЕ

№ 14653

гр. София, 13.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 13.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

като разгледа дело номер **8035** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.12, ал.4 от ЗСММ. Образувано е по жалба на Х. И. И. и сдружение „Български национален съюз – Еделвайс“, представлявано от председателя на УС, срещу заповед № СОА24-РД09-3426/02.08.2024г. на кмета на Столична община.

Жалбоподателят посочва, че е подал уведомление на 02.08.2024г. за провеждане на възпоменателно траурно шествия в памет на ген. Х. Л. на 08.02.2025г. Същото е забранено с процесната заповед в нарушение на правото на свобода на мирното събрание. Липсват мотиви от страна издателя на акта, като същият преповтаря тези на СДВР, които от своя страна се основават на предположения и допускания. Не са взети предвид предходни събрания, организирани от същата организация, които са протекли мирно и без нарушение на обществения ред. Не са налице несъмнени данни за застрашаване на обществения ред. Не следва забраната да се аргументира с последващи несигурни събития. Не са отправени запитвания до главния секретар на МВР и началника на НСО. Поради това се иска отмяна на процесната заповед.

Ответникът- кмет на Столична община, в придружителното писмо, с което е изпратена административната преписка, не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод получено уведомление рег. № СОА24-СГ01-1789/02.08.2024 г. от жалбоподателите за планираното от тях

мероприятие – възпоменателно траурно факелно шествие в памет на ген. Х. Л. на 08.02.2025г. с начален час 17:00 ч. и краен час 21:00 ч. с описан в уведомлението маршрут.

Кметът на Столична община с писмо изх. № СОА24-СГ01-1789/02.08.2024г. е поискал становища от СДВР и ДАНС във връзка с искането за провеждане на шествието от гледна точка на сигурността и опазването на обществения ред в столицата.

Видно от становище рег. № 513000-57851/02.08.2024г., въз основа на наличната информация за предишни прояви на същата организация, зам.директорът на СДВР счита, че шествието събира в редиците си 600-700 души, които винаги са се оприличавали като лица с крайно десни убеждения (видно от облеклото и визията им). Групирането на такива лица в строй, паленето на факли и използването на военни униформи създава в обществото впечатление за ритуал на паравоенно формиране от началото на 20-ти век. Освен това в предишни случаи в същия ден, но преди шествието, се е провеждало протестно мероприятие с искане за прекратяването на шествието. В него взимат участие лица с крайно леви убеждения, анархисти и антифашисти, част от които пристигат от чужбина. Събирането на лица с противоположни убеждения в централната градска част на С. коства на МВР използване на голям брой служители. Поради това мероприятието е определено с висока степен на обществена опасност.

Със заповед № СОА24-РД09-3426/02.08.2024г. кметът на Столична община е забранил провеждането на шествието. В нея са цитирани аргументите от писмото на СДВР. Посочено е, че е постъпило писмо и от зам. председателя на ДАНС, но същото е класифицирано и аргументи от него не са изложени в мотивната част на заповедта. Последната е съобщена на жалбоподателите на 06.08.2024г. Жалбата срещу нея е постъпила на 09.08.2024г.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 3-дневен срок. В ЗСММ не е определена специална легитимация на лицето, което подава уведомлението по чл.11, ал.1 до кмета на общината. В закона е употребен терминът „организатор“ на събранието, митингът, манифестацията, като не се изисква нарочна регистрация на „организатора“, за да може валидно да се инициира и проведе производството. Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл. 12, ал.4 от ЗСММ организаторът на събранието, митинга или манифестацията може да обжалва забраната по предходната алинея пред съответния административен съд в 3-дневен срок от получаването ѝ. Жалбата не спира изпълнението на заповедта. Съдът се произнася по нея в срок от 24 часа. Решението на съда се обявява веднага и е окончателно. Цитираната разпоредба не препраща към АПК, т.е. въвежда специална процедура, която изисква незабавно произнасяне и изключва провеждане на открито съдебно заседание.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, преценява следното:

На първо място, актът е постановен от компетентен орган по см. на чл.12, ал.2 ЗСММ и в пределите на неговата власт. Не се констатира порок на заповедта по чл.146, ал.1 от АПК.

На второ място, оспореният акт формално съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Актът обаче е лишен от собствени мотиви. В него единствено дословно и буквално е възпроизведено становището на зам. директора на СДВР. Ответникът не е направил самостоятелна преценка, а се е задоволил само да копира съображенията от посоченото становище, без да предприеме и извърши какъвто и да е анализ на фактите и относимите към случая данни. Липсват самостоятелни фактически констатации, не е извършена проверка и не е изследвано действителното положение. Не е и аргументирано кои от доводите в становището на СДВР се споделят от кмета на Столична община, всички или някои от тях и поради какви причини органът счита, че трябва да се наложи забраната по чл.12, ал.2, т.2 ЗСММ. Не е посочено въобще какво е становището на председателя на ДАНС. Мотивите са писмени съображения на органа, обхващащи преценката на доказателствата, фактическите констатации и правните изводи, въз основа на които органът е стигнал до своето решение и е обосновал крайния си извод, изведен в диспозитива на акта. В случая, такива независима оценъчна дейност не е извършена, поради което може да се приеме, че заповедта е издадена при липса на мотиви и е незаконосъобразен акт по см. на чл.146, т.2 АПК. Не е извършена самостоятелна проверка относно това какви други мероприятия ще се провеждат по същото време и на същото място в столицата, за да се възприеме становището на зам. директора на СДВР, че е възможно в района на провеждане на шествието да има протестно мероприятие. При условие, че тези мероприятия се разрешават от кмета на СО, същият е имал необходимата информация в този смисъл, но същата не е посочена, нито анализирана.

На трето място, спорът между страните по делото се свежда до приложението на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК. Съгласно нормата на чл.12, ал.2 от ЗСММ кметът на общината може да забрани провеждането на събранието, митинга или манифестацията, когато има несъмнени данни, че: 1. са насочени към насилствено изменение на конституционно установения ред или срещу териториалната цялост на страната; 2. застрашават обществения ред в съответното населено място; 3. застрашават народното здраве при предварително обявена епидемична обстановка; 4. нарушават правата и свободите на другите граждани. В случая нито едно от цитираните правни основания не е посочено в оспорената заповед. При прилагането на разпоредбата, следва да се има предвид, че не всяка вероятност е основание за забрана за провеждане на събрание, митинг или манифестация. Основна предпоставка за това е наличието на несъмнени данни, че заявената обществена проява застрашава някои от посочените защитени от закона ценности. Визираните от зам. директора на СДВР обстоятелства не могат да обосноват извод за прилагане на някое от посочените основания, защото липсват изискуемите в хипотезата на правна норма "несъмнени данни". Само определянето на мероприятияето като такова с висока степен на обществена опасност, не може да преодолее закононото изискване за наличие на несъмнени данни. Описанието на обстановката в минали такива събития, както и евентуалното засичане с други протестни мероприятия, не релевират реална и непосредствена заплаха за нарушаване на цитираните забрани. Така посочените доводи могат да послужат единствено като основание за прилагане на разпоредбата на чл.12, ал.1 ЗСММ, а именно: кметът на Столична община да предложи промяна на мястото и времето на провеждане на шествието или маршрутът му, но не и да наложи забрана за неговото реализиране.

Следва да се има предвид, че в процедурата по чл. 12 от ЗСММ не е предвидено

провеждане на задължително съгласуване с който и да е орган, а единствено уведомяване на МВР едва след произнасянето по заявлението. Ето защо посочените становища не могат да се определят като липса на съгласие по см. на чл. 53, ал.1 от АПК. Освен това в същите не се съдържат безспорни данни за нарушения по чл.12, ал.2 от ЗСММ, а по-скоро се изказват предположения за евентуално настъпване на едно бъдещо несигурно събитие. Нещо повече, нито по преписката, нито в писмото е налична информация за провеждането на някакъв контра-протест, който да е заявен по съответния ред и да съвпада с процесната проява на 08.02.2025г. и на същото място. При липсата на такива данни за организирано протестно мероприятие по същото време и място, не може да се приеме, че съществуват рискови фактори, които да представляват опасност при охраната на обществения ред в столицата. Не са събрани и не са приети доказателства, от които да може да се формира извод, че забраната е наложена, поради съществуване на истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, засягаща правата и интересите на другите граждани и представляваща непосредствен риск от нарушаване на реда в [населено място].

В заключение, съдът приема, че издадената заповед е незаконосъобразен административен акт и поради наличието на основанията по чл.146, т.2, т.3 и т.4 АПК, следва да бъде отменена. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170, ал.1 АПК, ответникът не доказва съществуването на фактическото основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици. Преписката следва да се върне на органа за ново разглеждане и произнасяне, съгласно задължителните указания по приложението на материалния и процесуален закон.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 41-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. И. И. и сдружение „Български национален съюз – Еделвайс“, заповед № СОА24-РД09-3426/02.08.2024г. на кмета на Столична община. ВРЪЩА на кмета на Столична община за ново разглеждане и произнасяне преписката по уведомление рег. № СОА24-СГ01-1789/02.08.2024 г.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от датата на получаване на съобщението за постановеното решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.12, ал.4 ЗСММ.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: